

Thema: Pinksteren, doop van Bruno, Vredesvlucht

Overweging 24 mei 2015 – Diana Vernooij

Lectoren: Martine Reukers en Chantal Omloo

*“... Misschien is het allebei wel goed:
de taal van hart tot hart
en ook de taal die verdeelde woorden spreekt.
Sprakverwarring is misschien niet zo heel erg.
Misschien is het juist goed dat er meerdere talen zijn
en is verspreiding van de volkeren over de aarde
goed nieuws ...”*

Eerste lezing: Genesis 11,1-9

Tweede lezing: Handelingen 2,1-4; 14-15; 22-24; 32-33; 36-42

Openingstekst

Wanneer luisteren om te reageren,
luisteren om te begrijpen wordt,
ontstaat er echt contact.

Lied: Welkom Anneke Meiners / Mariëtte Harinck

Welkom en inleiding

Goedemorgen lieve mensen, hartelijk welkom. Pinksteren, prachtig weer, en toch zoveel mensen gekomen naar de kerk. Fijn dat jullie er zijn! Welkom aan iedereen die gekomen is, bekenden en nieuwe mensen in de Duif. Welkom ouders Martine en Chantal en broer Isaac van Alec Bruno Jakob Omloo, welkom peter Theo en meter Claire, welkom familie en vriendinnen en vrienden. We gaan Alec dopen in deze gemeenschap, en niet voor niets op Pinksteren, traditioneel een goede dag om gedoopt te worden. Immers vandaag ontvangt de dopeling direct de Heilige Geest.

Pinksteren is toch echt het belangrijkste feest van het christendom. Jezus' geboorte, zijn opstanding naar zijn kruisiging vieren we uitbundiger – maar uiteindelijk is het ontwaken van de Geest in alle mensen dé ontdekking van het Christendom. De Geest van God is als een vuur in ons leven, als een vonk in ons innerlijk, dat ons blijft sturen in ons leven.

We lezen van het verhaal van Pinksteren dit jaar een langer stuk tekst dan gebruikelijk. Daar wil ik wat over uitleggen. Als je langere stukken tekst leest kun je afgeleid worden door onderdelen die scherp klinken, zoals hier ook. Deze zin heeft in later eeuwen een heel zware betekenis gekregen: “Israëlieten, u hebt Jezus, die door God gezonden was, uitgeleverd aan de heidenen en laten kruisigen en doden.” Het lijkt alsof de Joden de schuld kregen van het vermoorden van de Messias en dergelijke zinnen in het Nieuwe Testament zijn gebruikt als rechtvaardiging van Jodenhaat. Maar laten we beseffen dat dat niet was wat Petrus beoogde, Petrus was zelf ook een Jood – hij zette alleen op scherp wat er was gebeurt.

Meestal lezen we alleen het begin, als de Geest is neergedaald en Petrus de mensen op straat toespreekt. Nu lezen we door, we horen wat Petrus zegt en lezen dat het op veel mensen indruk maakt. 3000 mensen laten zich die dag dopen en vormen de eerste christengemeenschappen.

Onze dopeling Alec staat dus in een heel oude traditie van dopen, die begonnen is op Pinksteren zelf.

Zijn beide moeders Martine en Chantal zullen samen met mij voorgaan vandaag – ik wens ons een hele mooie Pinksterviering.

Stilte

Lied: Die om mij smeekt

H. Oosterhuis / T. Löwenthal

1e lezing Genesis 11,1-9

Ooit werd er op de hele aarde één enkele taal gesproken. Toen de mensen in oostelijke richting trokken, kwamen ze in Sinear bij een vlakte, en daar vestigden ze zich. Ze zeiden tegen elkaar: ‘Laten we van klei blokken vormen en die goed bakken in het vuur.’ De kleiblokken gebruikten ze als stenen, en aardpek als specie. Ze zeiden: ‘Laten we een stad bouwen met een toren die tot in de hemel reikt. Dat zal ons beroemd maken, en dan zullen we niet over de hele aarde verspreid raken.’ Maar toen daalde de Eeuwige af om te kijken naar de stad en de toren die de mensen aan het bouwen waren. Dit is één volk en ze spreken allemaal een en dezelfde taal, dacht de Eeuwige, en wat ze nu doen is nog maar het begin. Alles wat ze verder nog van plan zijn, ligt nu binnen hun bereik. Laten wij naar hen toe gaan en spraakverwarring onder hen teweegbrengen, zodat ze elkaar niet meer verstaan. De Eeuwige verspreidde hen van daar over de hele aarde, en de bouw van de stad werd gestaakt. Zo komt het dat die stad Babel heet, want daar bracht de Eeuwige verwarring in de taal die op de hele aarde gesproken werd, en van daar verspreidde hij de mensen over de hele aarde.

Lied: Hore mijn oor het ongehoorde

Juut Meijer/Thom Löwenthal

2^e Lezing Handelingen 2,1-4; 14-15; 22-24; 32-33; 36-42

Toen de dag van het Pinksterfeest aanbrak waren de leerlingen allen bij elkaar. Plotseling klonk er uit de hemel een geluid als van een hevige windvlaag, dat het huis waar ze zich bevonden geheel vulde. Er verschenen aan hen een soort vlammen, die zich als vuurtongen verspreidden en zich op ieder van hen neerzetten, en allen werden vervuld van de heilige

Geest en begonnen op luide toon te spreken in vreemde talen, zoals hun door de Geest werd ingegeven. ...

Daarop trad Petrus naar voren, samen met de elf andere apostelen, verhief zijn stem en sprak de menigte toe: 'U, Joden en inwoners van Jeruzalem, luister naar mijn woorden en neem ze ter harte. Deze mensen zijn niet dronken, zoals u denkt; het is immers pas het derde uur na zonsopgang. ...

Israëlieten, luister naar wat ik u zeg: Jezus uit Nazaret is door God tot u gezonden, hetgeen gebleken is uit de grote daden en de wonderen en tekenen die God, zoals u bekend is, door zijn toedoen onder u heeft verricht. Deze Jezus, die overeenkomstig Gods bedoeling en voorkennis is uitgeleverd, hebt u door heidenen laten kruisigen en doden. God heeft hem echter tot leven gewekt en de last van de dood van hem afgenomen, want de dood kon zijn macht over hem niet behouden. ...

Jezus is door God tot leven gewekt, daarvan getuigen wij allen. Hij is door God verheven, zit aan zijn rechterhand, en heeft van de Vader de heilige Geest, die ons beloofd is, ontvangen. Die Geest heeft hij op ons doen neerdalen, en dat is wat u ziet en hoort. ...

Laat het hele volk van Israël er daarom zeker van zijn dat Jezus, die u gekruisigd hebt, door God tot Heer en messias is aangesteld.'

Toen ze dit hoorden, waren ze diep getroffen en vroegen aan Petrus en de andere apostelen: 'Wat moeten we doen, broeders?'. Petrus antwoordde: 'Keer u af van uw huidige leven en laat u dopen onder aanroeping van Jezus Christus om vergeving te krijgen voor uw zonden. Dan zal de heilige Geest u geschonken worden, want voor u geldt deze belofte, evenals voor uw kinderen en voor allen die ver weg zijn en die de Heer, onze God, tot zich zal roepen.' Ook op nog andere wijze legde hij getuigenis af, waarbij hij een dringend beroep op zijn toehoorders deed met de woorden: 'Laat u redden uit dit verdorven mensengeslacht!'

Degenen die zijn woorden aanvaardden, lieten zich dopen; op die dag breidde het aantal leerlingen zich uit met ongeveer drieduizend. Ze bleven trouw aan het onderricht van de apostelen, vormden met elkaar een gemeenschap, braken het brood en wijdden zich aan het gebed.

Overweging

Een gemeenschap als De Duif is een mooie mix van verschil en saamhorigheid.

We verschillen van elkaar maar we verstaan elkaar en daarom horen we bij elkaar. Dat willen we ook zo houden, die spanning volhouden van elkaar niet echt kennen en niet echt snappen en juist daarom goed luisteren, luisteren om te begrijpen.

Alec hier, kan nog niet spreken maar hij verstaat zijn broer en zijn moeders echt wel. Alec is daarom al deel van een gemeenschap voordat hij zijn eerste woorden leert spreken. Straks zullen we met taal en symbolen Alec opnemen in onze kerkgemeenschap – omdat het goede leven alleen maar samen is vorm te geven.

Verwarring

De verhalen van Babel en Pinksteren zijn verhalen van gemeenschappen die elkaar niet meer verstaan of onverwacht juist wel.

Babel is het verhaal van de goedbedoelde verwarring: de mensen bouwen een toren om te voorkomen dat zij over de hele aarde verspreid raken. Het zal een baken op de wereld worden. Als de toren maar hoog genoeg is, is die altijd te zien, voor iedereen op iedere plek op aarde. De wereld is immers plat. Mooi idee toch, niemand meer verdwaald, één centrum

in de wereld, één gemeenschap en één taal. Maar vreemd, God ziet het niet zitten dat er maar één volk is met één taal – dat iedereen het met elkaar eens is en dat het volk zo machtig wordt. God ontregelt de boel! De mensen begrijpen elkaar niet meer en gaan ieder hun eigen weg, ze raken verstrooit over de aarde en spreken een andere taal.

Met Pinksteren gebeurt het tegenovergestelde. Het is het feest van de Geest, het feest van herkenning. Taal is geen obstakel meer – we begrijpen elkaar! Wat een tegenstelling met Babel. Laten we dat eens verder onderzoeken.

Stel je eens voor. Jij bent erbij in die ruimte, met de andere leerlingen, beschut tegen de buitenwereld. Het is druk in Jerusaleem, er zijn veel mensen uit allerlei landen bijeen om het joodse Wekenfeest te vieren, het feest van de eerstelingen van de oogst. En wij, leerlingen van Jezus, zitten benauwd bijeen vanwege de moord op onze leraar – al dat volk op de straat – we hebben gezien wat een volksooploop kan doen – onze leraar is vermoord. Maar tegelijk is ons hart ook tegelijkertijd vervuld van geloof en wijsheid die we hebben ervaren bij diezelfde leraar. En ook nog eens: we waren erbij, bij zijn opstanding, hij is ons verschenen! Nu is het 7 keer 7 dagen na zijn dood, we weten niet wat we aan moeten met die ervaring van zijn opstanding in ons hart. Bang en vervuld van geloof, tegelijk. Stel je eens voor, wat een spanning daar aanwezig is in die zaal op het feest van de eerstelingen van de oogst.

Spanning

Volgehouden spanning levert creativiteit op. De hedendaagse leraar Thomas More wijst op de creativiteit van spanning. Hij geeft het advies nooit te kiezen als je in dubio verkeert. Maak geen keuze als je verscheurd bent. Kies niet, als je hart twee kanten op wil die in tegenspraak zijn met elkaar. Druk geen emoties weg, forceer jezelf niet in een leefstijl waarbij je iets moet onderdrukken. De andere pool zal zich roeren en je op een gegeven moment overvallen. Wees dus een kluizenaar én ga feesten, wees sober én uitbundig, verbijsterd én blij, wees trouw én vrij – laat de polen elkaar tegenspreken en vonken – dan levert het uiteindelijk een nieuwe levensstijl op. Houdt de spanning dus vol!

Bij de leerlingen in die zaal is de spanning opgebouwd, er is angst én inspiratie. Buiten is het vol mensen, binnen zijn ze veilig maar opgesloten. Hun leraar was groots maar is vermoord. Ze zijn vervuld van zijn wijsheid, maar ze zijn stuurloos. En dan is het ook nog eens het feest van de eerstelingen van de oogst.

Drieduizend

En dan: wat is het? Spreekt iemand een woord dat alle spanning breekt, een woord dat door ieder wordt herkend? Of komt het inzicht van de hemel neergedonderd als bliksem? Natuurlijk, de eerstelingen van de oogst, dat zijn zij, ze zijn het zélf!. De eerstelingen die Jezus' wijsheid en liefde de wereld in zullen brengen. De Geest breekt door. Inzicht, opluchting, juichen, huilen, schreeuwen, er zijn geen woorden voor. De luiken gaan open en ze delen met ieder die wil horen hun euforie.

Wie geraakt is door Jezus verstaat hun jubel – zijn begrijpen plots wat daar gebeurt – wij zijn het zelf, wij kunnen dit wijze leven zelf vormgeven, wij zijn vervuld van de Heilige Geest! De cynici niet, die ontgaan alles en verklaren de euforie uit dronkenschap. Maar degenen die ook geraakt waren door Jezus' leven, die sinds Goede Vrijdag leefden met dat gat in hun hart, die raken ook vervuld. We hoeven niet te wachten op nog een Messias, een leraar die ons de

weg wijst, of wijze leraren die de woorden van de Schrift voor ons ontcijferen – wij zijn het zélf, waar de Geest in huist. God huist in ons, wij kunnen zelf zien wat goed is om te doen. De Geest is in ons en wij kunnen dat inzicht verspreiden.

Drieduizend mensen begrijpen het en laten zich dopen: “Zij bleven trouw aan het onderricht, vormden een gemeenschap, braken het brood en wijdden zich aan het gebed”. Een gemeenschap van gelijkgezinden, betrokken op elkaar, goed voor elkaar en zoekend naar inzicht en God. Dat is de start van alle christelijke gemeenschappen, zoals de onze hier in De Duif.

Wat kunnen wij nu leren van Babel en Pinksteren als wij in onze gemeenschap elkaar willen verstaan? Het gaat om taal die verdeeld en taal die verenigd.

Babel vertelt van de taal van ambitie: men wil één centrum in de wereld, één waarheid en één macht. En juist dit soort spreken leidt tot verdeeldheid, tot verstrooiing over de aarde. Waarom? Is dit een daad van een jaloerse God? Maar God hoeft helemaal geen verwarring te zaaien. Dat doen de mensen zelf al met hun taal. Spraakverwarring is er direct als mensen de taal inzetten om eenheid af te dwingen. Gaan we samen een toren bouwen, of een kerkgemeenschap stichten – voor je het weet begrijp jij het allemaal helemaal anders dan ik en wil je het ook anders – en hebben we ruzie. Als er geen ruimte is voor meerdere invalshoeken, andere opvattingen en andere waarheden, als er niet meer dan één toren, één waarheid, mag zijn, dan begrijpen de mensen elkaar niet meer.

De taal in Babel is de taal van het één willen zijn, en voor je het weet is het de taal van de fundamentalisten, er mag maar één taal zijn, de taal van: dit is het en zó moet het. Dat is geen taal van eenheid maar taal die verscheurt, die de wereld uiteen laat vallen.

Verscheidenheid

Het besef van Pinksteren, dat wij zelf aanvoelen wat God wil in de wereld, dat besef leidt in die uiteengevallen wereld tot een geest van gemeenschap en een intieme taal waarin we elkaar verstaan. De taal van Pinksteren is taal van hart tot hart, de kreten van enthousiasme, de gebaren van liefde en blikken van verstandhouding. De taal van Pinksteren is de meest intieme taal die er is – en tegelijk begrijpt iedereen het. Over de hele wereld heeft een liefdevol gezicht of een bezielde gezicht dezelfde trekken. Dat begrijpen we. Taal van hart tot hart begrijpt iedereen en verenigt ons tot een gemeenschap.

Taal kan dus gemeenschap stichten en taal kan gemeenschap opbreken. En misschien is het allebei wel goed: de taal van hart tot hart en ook de taal die verdeelde woorden spreekt. Spraakverwarring is misschien niet zo heel erg. Misschien is het juist goed dat er meerdere talen zijn, en is verspreiding van de volkeren over de aarde goed nieuws. Een volk dat het voortdurend met elkaar eens is, dat in, er is geen creativiteit meer. Diversiteit is beter.

Met Pinksteren laat de Geest de verscheidenheid weer samenkomen en vruchtbaar worden. Laat onze gemeenschap daarom dat beide in zich dragen: eenheid, elkaar verstaan én ruimte voor het vreemde en diversiteit. Laten we de creatieve spanningsboog tussen taal die verenigt en taal die verdeelt, tussen eenheid en verscheidenheid hoog houden.

In zo'n gemeenschap zijn we er klaar voor om een kind te dopen, om Alec op te nemen en zichzelf te laten worden.

Amen

Stilte gevolgd door muziek

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in jou en ik geloof in mij.
Ik geloof in de oorsprong van ons bestaan.
Ik geloof in de Liefde die mensen ook wel God noemen.
Die liefde brengt ons als mensen samen

Ik geloof dat de Liefde moed geeft
aan mensen, jong en oud,
aan zieken en zwakken.
Ik geloof dat er moed en kracht is genoeg voor allen.
Wie je ook bent, wat je ook is overkomen.

Ik geloof dat ZHij is met de gemeenschap,
Ik geloof dat ZHij wacht op brood dat wordt gebroken,
op een gebaar om vergeving
en een woord van vriendschap.

Ik geloof in Jezus van Nazareth
en in Zijn droom van gerechtigheid voor alle mensen.
Ik geloof in Gods Geest die ons bezielt
en die ons optilt tot ver boven onze grenzen.
Ik geloof in het leven
dat sterker is dan de dood,
in de liefde die alle haat overwint,
in de vrede die volgt op de oorlog
en het licht dat zal stralen in de duisternis.

Amen

**Doop van Alec Bruno Jacob
zoon van Martine Reukers en Chantal Omloo**
peetoom: Theo Scholte, peettante: Claire Neel-Omloo

Inleiding tot de doop

Diana: Vandaag gaan we Alec Bruno Jacob Omloo dopen in de brede oecumenische traditie van De Duif. Alec is de tweede zoon van Martine en Chantal, broertje van Isaac. Wij staan met de doop van Alec in een goede traditie. Op de dag van Pinksteren kwamen ruim 3000 mensen tot geloof – en we lazen: “Ze bleven trouw aan het onderricht van de apostelen, vormden met elkaar een gemeenschap, braken het brood en wijdden zich aan het gebed.” Martine en Chantal vertelden me dat juist de doop in de gemeenschap van de Duif belangrijk voor hen is, ze zullen straks vertellen waarom.

Graag nodig ik Alec, de beide moeders Martine en Chantal, en de peetouders Theo, neef van Martine, en Claire, zus van Chantal, uit om naar voren te komen voor de doop. En ook alle kinderen in de kerk, kom dichtbij ons staan, zodat jullie het goed kunnen zien.

Doopbeloften

Diana: Voordat we dan over gaan tot de doop vraag ik allereerst aan Martine en Chantal om te vertellen wat zij hun zoon met deze doop willen meegeven.

Chantal:

De doop is voor ons een verdieping van het ouderschap. Het gaat niet alleen om op tijd eten, slapen en spelen. Belangrijker is de vraag: hoe richt je je leven in? Hoe word je een goed mens? Dat alles doe je niet alleen, dat doe je samen met anderen. En wij als ouders denken dat een gemeenschap als De Duif daar ook een belangrijke rol in speelt. Stil staan, reflecteren, vragen stellen, betrokkenheid. Daarom willen we Alec laten dopen in de Duif die staat voor een christelijke traditie met een open mind.

Diana: nu de doopbelofte namens de peetouders

Doopbelofte, Peter Theo spreekt:

Lieve Alec,

Martine en Chantal hebben ons gevraagd of wij jou peetouders willen zijn. Dat doen we graag. Als peter en meter willen we een 'speciale' oom en tante voor jou zijn tussen alle andere ooms en tantes. En als peetouders wensen we jou een open blik toe, om de wereld te zien en te ontdekken met de wetenschap dat je altijd een thuis hebt.

Diana: Dan opnieuw Chantal en Martine, jullie willen de gemeenschap iets vragen:

Doopvraag aan de gemeente door Chantal / Martine

We willen de Duif vragen of Alec deel uit mag maken van de gemeenschap, dat zij hem daarin opnemen en hem helpen bij de inrichting van zijn leven en bij het worden van een goed mens. En wij hopen dat alle gemeenschappen waar Alec deel van zal uitmaken dit voor hem mogen betekenen.

Gemeente antwoordt

De doop

Diana: We gaan nu over tot de doop.

Diana: Ieder mens is uniek, ieder kind heeft de mogelijkheid uit te groeien tot een mens die gelukkig maakt en gelukkig is.

Water is de bron van het leven, een voortstuwende kracht.

Alec, ik doop je met water opdat het jou aanzet tot daadkracht voor het goede in je leven.

Olie is een teken van soepelheid en weerbaarheid. Het is een brandstof én een smeermiddel.

Alec, ik doop je met olie, opdat je soepel blijft en niet verstart, opdat je leven een weldadige brandstof zal zijn in contact met wie je ook maar ontmoet.

Zout geeft smaak en is krachtig. Alec, ik doop je met zout, opdat jij smaak mag brengen en een kracht kunt betekenen voor wie jou omringen. Wees als Jezus het zout der aarde, pittig en krachtig.

Isaac komt de twee doopkaarsen brengen voor Diana.

Diana: Theo, wil jij de doopkaars van Alec aansteken aan de paaskaars van De Duif? Theo steekt de doopkaars aan.

Diana: Alec, het is Pinksteren, de dag waarin we beseffen dat alle mensen goddelijke inspiratie krijgen. Alec, we dopen je met licht, opdat inspiratie en warmte altijd deel van jouw leven zal zijn. Moge jij altijd weten van de Geest van inspiratie en levend geloof. Moge jij altijd warmte en energie uitstralen aan de mensen om je heen opdat jij een bron zal zijn van levend geloof.

Diana: En dan is er nog een kaars, de kaars van het broertje van Alec, Isaac, die wij gedoopt hebben in deze kerk in september 2012. Toen lag de kaars nog thuis en heeft Isaac een Duifkaars meegekregen – nu gaan we ook zijn eigen kaart voor Isaac aansteken. Isaacs peetvader Thijs zal dat doen en hij zal de kaars aan Isaac overhandigen.

Bij het overhandigen van de doopkaars aan Isaac:

Isaac – wees een stralend licht voor jezelf en voor iedereen in je leven.

Bevestiging van de doop

Diana (namens de gemeenschap): Alec, ik mag jou verwelkomen in deze gemeenschap, als voorbeeld van alle gemeenschappen waar jij deel van uit zult maken. Alec Bruno Jacob Omloo, we nemen je met liefde op in ons midden. We wensen dat jij zult uitgroeien tot het prachtige mens dat je nu al bent. Laat niemand in welke gemeenschap ook, je daarin belemmeren. Wees met helderheid en pit, een liefdevolle kracht voor het welzijn van alle mensen.

Diana (naar Alec toe): Wat is er heiliger dan de aanraking van mens tot mens.

Handoplegging en zegen verbinden ons hoofd en ons hart.

Een omarming betekent bescherming en goddelijke zegen.

Aanraking maakt woorden warm en echt.

Alec, je bent omringd door mensen die je lief hebben,

je bent een gezegend mens

draag het verder uit. Amen.

Dank jullie wel allemaal.

Lied: Die mij droeg op adelaarsvleugels

H. Oosterhuis / A. Oomen

Viering van de tafel

Intenties uit het groene boek

Tafellied

H. Oosterhuis / A. Oomen

Gij die uw naam hebt uitgeroepen in ons gezicht

ga mee in ons midden, maak ons uw eigen.

Houd ons gaande tot waar het land is

waar Gij zijt alles in allen,

liefde, sterk als de dood.

Nodiging, breken en delen

Laat ons hier samen brood en wijn delen, om nooit meer te vergeten dat wij de inspiratie en de kracht van de Heilige Geest hebben ontvangen, een kracht waarmee we individueel onze weg kunnen gaan én gemeenschap kunnen bouwen.

Wij kunnen brood en wijn zijn voor elkaar, vanuit onze hartstocht voor het leven.

In de traditie van de Duif nodigen we daarom iedereen uit brood en wijn te zijn voor elkaar. Niemand is uitgezonderd om het leven met elkaar te delen! Je bent welkom aan deze tafel.

Lied: Zwemmen en varen

H. Oosterhuis / A. Oomen

Vredesvlucht

Op initiatief van IKV Pax Christi houden vandaag vele verschillende kerken in Nederland een Vredesvlucht. Overal staat er een duif op tafel en geven de kerken een heel klein houten duifje ter bemoediging voor iemand die zich inzet voor vrede.

Voorbeden

Laat ons bidden voor onszelf,
en iedereen die zoekt naar vrede in het leven.
Dat wij kracht en tederheid in ons leven ontdekken
en het lef hebben om de weg naar binnen te gaan.

Laat ons bidden voor onze kinderen en alle kinderen in de wereld,
dat zij opgroeien in fijne gemeenschappen,
waar mensen elkaar tot bloei brengen.
Laat ons bidden, dat wij die gemeenschappen zijn.

Laat ons hart zijn bij de mensen die ons na staan,
en laat ons net zo veel liefde voelen voor wie we niet kennen.
Moge ons hart overlopen van mededogen en warmte.

Laat ons bidden voor mensen die ziek zijn of wanhopig,
mensen die angst hebben of in tergende onzekerheid leven.
Laat ons bidden voor alle mensen die lijden aan het leven,
dat zij de troost van de Geest van Pinksteren zullen ervaren.

Amen

Gebed om liefdevolle vriendelijkheid

Mogen alle levende wezens gelukkig zijn,
mogen ze leven in veiligheid en vreugde.
Mogen alle levende wezens,
of ze nu zwak of sterk, man of vrouw,
dier of mens, homo of hetero zijn,
of we ze al dan niet kunnen zien,
of ze veraf of dichtbij zijn,

of ze hier geboren zijn of elders,
of dat ze nog geboren moeten worden,
mogen ze gelukkig zijn.

Laat niemand een ander bedreigen of enig schepsel –
tot welke staat het ook behoort - verachten,
laat niemand door boosheid of haat
een ander schade willen berokkenen.
Zoals een moeder waakt over haar kind, bereid haar leven te wagen om haar enige kind te
beschermen,
Laten we zo met een onbegrensd hart
alle levende wezens beschermen en heel de wereld kleuren
met onbelemmerde liefdevolle vriendelijkheid.

Mededelingen

Slotlied: De woorden die wij spraken tot elkaar

H. Oosterhuis / T. Löwenthal

Zegenbede

Moge de Krachtige en Tedere dicht bij ons zijn de komende dagen
en alle dagen in ons verdere leven.

Moge zij onze ogen, ons hart en onze armen openen
opdat wij onverschrokken en met liefdevolle vriendelijkheid
de wereld tegemoet kunnen treden.

Moge ons diepste wezen, God in ons leven,
ons daarbij kracht en tederheid schenken en vrede,
amen.